

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7T/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010305
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8515010305.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vladimíra Gurku a prísediacich sudcov Márie Malisovej a Mgr. Jána Hrica na hlavnom pojednávaní dňa 12.2.2020 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. N. C. pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný N. C., nar. X.X.XXXX v V., trvale bytom U. XXX/XXX, I. T.,

je vinný, že

ako zodpovedná osoba a konateľ obchodnej spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o. so sídlom Zimná 117 v Starej Ľubovni (do 31.12.2009), IČO: 36 490 466 vystavil dňa 4.11.2009 preddavkovú faktúru č. OPF00109 na sumu 205 178,72 eur a príjmový pokladničný doklad spolu na sumu 205 178,72 eur, v ktorom rozdelil uvedenú sumu na sumu bez DPH a 19% DPH odberateľovi K. C. s manželkou, bytom N. XXX, okres I. T. za stavebné práce na stavbe rodinného domu, suma ktorej bola odberateľom v skutočnosti uhradená, pričom príjem z tejto sumy za zdaňovacie obdobie roku 2009 nezdaniť daňou z pridanej hodnoty ani daňou z príjmu, čím takto za zdaňovacie obdobie roku 2009 skrátil daň z pridanej hodnoty v celkovej výške 32 759,63 eur, zároveň takýmto spôsobom neoprávnene znížil aj daňovú povinnosť k dani z príjmu právnickej osoby za rok 2009 o sumu 24 700,73 eur, celkovo tak za zdaňovacie obdobie roku 2009 skrátil daň v celkovej sume 57 460,36 eur,

t e d a

v značnom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 276 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ani žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal na obžalovaného N. C. dňa 25.9.2015 obžalobu pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako zodpovedná osoba a konateľ obchodnej spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o. so sídlom na Továrrenskej ulici 29 v Starej Ľubovni (do 31.12.2009), IČO: 36 490 466 vystavil dňa 4.11.2009 preddavkovú faktúru č. OPF00109 na sumu 205 178,72 eur odberateľovi K. C. s manželkou, bytom N. XXX, okres I. T. za stavebné práce na stavbe rodinného domu, suma ktorej bola odberateľom v skutočnosti uhradená, pričom príjem z tejto sumy za zdaňovacie obdobie roku 2009 nezdanil daňou z pridanej hodnoty ani daňou z príjmu, čím takto za zdaňovacie obdobie roku 2009 skrátol daň z pridanej hodnoty v celkovej výške 32 759,63 eur, zároveň takýmto spôsobom neoprávnene znížil aj daňovú povinnosť k dani z príjmu právnickej osoby za rok 2009 o sumu 24 700,73 eur, celkovo tak za zdaňovacie obdobie roku 2009 skrátol daň v celkovej sume 57 460,36 eur.

2. Po vykonanom dokazovaní bol obžalovaný rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 1.3.2016 uznaný vinným zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 4 a pol roka nepodmienečne.

3. Na základe odvolania obžalovaného, ku ktorému bolo pripojené aj odborné stanovisko X.. U. I. č. 2/2017, Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3To/17/2016-405 zo dňa 28.12.2017 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Závery súdu prvého stupňa považoval odvolací súd za predčasné vzhľadom na rozpor medzi znaleckým posudkom X.. T. podaného vo veci a odborným stanoviskom X.. U. I. ohľadne otázky, či platby od p. C. boli správne účtované a či z nich mal obžalovaný odviesť daň z pridanej hodnoty a daň z príjmu. Uložil preto súdu prvého stupňa vysporiadať sa s týmto rozporom, podobne ako ustáliť povahu platieb od K. C., ako aj zistiť stav daňového konania u spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o., stav civilného konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa a vypočítať obžalovaným navrhnutých svedkov na zistenie účtovania platieb od K. C..

4. Po vrátení veci súdu prvého stupňa došlo k zmene v zložení senátu v osobe predsedu senátu a jedného z prísediacich sudcov vzhľadom na skutočnosť, že bývalý predseda senátu prestal byť sudcom súdu prvého stupňa a vzhľadom na zdravotné problémy jedného z prísediacich sudcov. Obžalovaný nesúhlasil so zmenou v zložení senátu, preto súd vykonal hlavné pojednávanie odznova.

5. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, ustálenia otázky o vine obžalovaného a o prijatí sankcie ako následku za protiprávne konanie obžalovaného, súd vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach prečítaním výpovede obžalovaného, výsluchom svedkov K. C., X.. N. U., O. A., K. C., X.. S. C., S. T., X.. U. D. I., znalca X.. C. T., čítaním vyjadrenia k znaleckému posudku č. 28/2015 z č. I. 178-182 a č.I. 434 a nasledovných listinných dôkazov: odborné stanovisko X.. U. D. I., poverenie na č. I. 32, zápisnica o vydaní vecí svedkom K. C. s prílohami z č. I. 183-189, správa správcu konkurznej podstaty JUDr. Romana Zajaca a jej prílohy z č. I. 190-198, kópie účtovných dokladov zaslaných K. C. na č. I. 199-205, súpis úhrad na č. I. 206-207, stanovisko Daňového úradu Košice z č. I. 208-209, protokol z daňovej kontroly na č. I. 210-218, správa Daňového úradu Košice z č. I. 219, rozhodnutie finančného riaditeľstva z č. I. 220-224, správa Daňového úradu a ftc. daňového priznania k dani z príjmu z č. I. 226-246, zmluva o dielo a dodatok k zmluve z č. I. 247-251, kolaudačné rozhodnutie a stavebné povolenie z č. I. 252-255, výpis z Obchodného registra z č. I. 256-259, odpoveď Daňového úradu v Košiciach z čl. 463 spisu, odpoveď Daňového úradu v Prešove a poverenie z č.I. 506-507 spisu, odpoveď Daňového úradu v Prešove z č.I. 553 spisu, podanie Daňového úradu v Prešove a rozhodnutie č. 102341255/2019 s doručenkou z č.I. 570 - 578 spisu, charakteristiku mesta Stará Ľubovňa z č.I. 594 spisu, správu OR PZ, OKP v Starej Ľubovni z č.I. 595 spisu, odpovede na lustrácie v centrálnej databáza súdov z č.I. 596 - 597 spisu, v GP z č.I. 598 spisu, odpis z RT z č.I. 599 spisu a odpoveď z CESDAP z č.I. 600 - 602 spisu a podstatný obsah spisov Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/130/2011, 7T/226/2013 a 5C/57/2010.

6. Obžalovaný sa cítil byť nevinný. Keďže po zmene v zložení senátu využil svoje právo a odoprel vypovedať, bola prečítaná jeho výpoveď z 18.1.2016. V tejto svojej výpovedi podrobne popísal, ako a za akých podmienok vznikol a ako sa vyvíjal obchodný vzťah spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o. a oznamovateľa trestného oznámenia, svedka K. C.. Podmienky dohodnuté v uzavretej zmluve o dielo boli iba formálne, pretože došlo k rozsiahlym zmenám v projekte, ktoré mali za následok takmer zdvojnásobenie ceny diela. Pred ukončením prác bol vypracovaný dodatok č. 1 k zmluve o dielo, ktorý p. C. neakceptoval a za rodinný dom obžalovanému nezaplatil. Mesačné faktúry sa nerobili a podľa tvrdenia obžalovaného svedok C. mu dával peniaze z ruky do ruky. Ich dohoda ako fyzických osôb bola podľa obžalovaného taká, že prevzaté peniaze budú pôžička a po odsúhlasení budú vyfakturované. Obžalovaný peniaze prijímal buď od svedka C., alebo od jeho svokra S. T.. Po zmenách v projekte opakovane predkladal p. C. kalkuláciu, pretože menovaný chcel vedieť, ako stoja a jeho odpoveď bola, že všetko zaplatí až po kolaudácii a aby sa obžalovaný nebál. Svedok C. s manželkou uhradili iba dve faktúry, a to fa. č. 004/09 na sumu 33.000 eur s DPH a fa. č. 036/09 na sumu 10.000 eur s DPH. Keď dňa 3.9.2009 dostal obžalovaný poslednú platbu - pôžičku, nechal všetky doposiaľ uhradené platby v období rokov 2008-2009 vo výške 205.178,72 eur zaevidovať ako krátkodobú pôžičku. Ďalej popísal priebeh v období pred, v priebehu a po kolaudácii, kedy p. C. nesúhlasil s rozpočtom vychádzajúcim podľa obžalovaného zo skutočného stavu a rodinný dom si C. skolaudovali sami. Pri týchto rokovaníach boli pripravené aj doklady, ale tieto sa nepoužili, preto obžalovaný nerozumel, odkiaľ má p. C. príjmový doklad aj faktúru s rozpisom DPH. Účtovníctvo do 31.8.2009 robila p. O. A. a od 1.9.2009 p. K. C.. Spornú faktúru na sumu 205.178,72 eur zo dňa 4.11.2009 vystavila podľa obžalovaného účtovníčka p. C. - išlo z jej strany iba o návrh dokladu, ktorý však ich spoločnosťou nikdy zaúčtovaný nebol. Spoločnosť SANY Slovakia dňa 4.11.2009 neprijala podľa obžalovaného od svedka C. v hotovosti sumu 205.178,72 eur. Storno doklady boli podľa obžalovaného vystavené správne. Poukázal tiež na civilný spor medzi stranami konania, predmetom ktorého je doplatenie ceny diela - rodinného domu.

7. Svedok K. C. taktiež vo svojej výpovedi popísal vznik a vývoj vzťahu so spoločnosťou SANY Slovakia. S uvedenou spoločnosťou mali uzavretú zmluvu o dielo, na základe ktorej im mala táto spoločnosť postaviť dom na kľúč. Úhrady prebiehali pravidelne, a to v hotovosti, na ktoré mu obžalovaný vystavoval príjmové pokladničné doklady. Podľa jeho poslednej výpovede, celkovo uhradili obžalovanému celkovú sumu asi 72 000 - 75 000 eur. Čo si pamätá, bola vystavená jedna faktúra, ale nevedel na akú sumu. Platby boli za zrealizované práce, obžalovanému poskytol iba jednu pôžičku vo výške 20 000 eur, ktorá bola nakoniec započítaná na platby za dom. Žiadnu inú pôžičku obžalovanému neposkytol. Platby boli platené vo viacerých splátkach, jedenkrát vyplatili naraz sumu 50 000 eur. Po nahliadnutí do faktúry OPF00109 a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 4.11.2009 uviedol, že sumu 205 178,72 eur nevyplatili nikdy naraz. Túto faktúru na túto sumu považoval za podvrh a takéto doklady podľa jeho vyjadrenia nikdy nedostal. Termín dokončenia rodinného domu nebol dodržaný. Faktúry na konci mesiaca nežiadal, všetko išlo dobre a ani zo strany obžalovaného nebolo navrhnuté, že budú faktúry vystavované. Potvrdil aj existenciu civilného sporu medzi ním a jeho manželkou a obžalovaným, resp. spoločnosťou SANY Slovakia spol. s.r.o. Pri odstraňovaní rozporov medzi jeho poslednou výpoveďou (vykonanou krátko pred smrťou svedka) a skoršími výpoveďami menovaný svedok sa bez papierov nevedel vyjadriť k sumám, ktoré mal uhradiť obžalovanému, pričom v jeho skorších výpoveďach popísal sumy, ktoré obžalovanému uhradil a ktoré súhlasia so sumami, ako boli zistené z ďalších vykonaných dôkazov. K počtu platieb uviedol, že ich kľudne mohlo byť aj desať, popísal štrajky na stavbe s tým, že na konci stavby to už začalo škripať a pripustil, že mohol dostať faktúru a príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009.

8. Svedok N. U. uviedol, že daňovú kontrolu vykonával zrejme Daňový úrad Poprad, pričom na tejto dani už nerobí. Vzhľadom na odstup času si však na detaily už nespomenul. Po prečítaní jeho výpovedí zo 16.3.2015 a 18.1.2016 uviedol, že tieto výpovede súhlasia. V týchto skorších výpoveďach svedok popísal priebeh daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby - spoločnosti SANY Slovakia za rok 2009, kde jeho kontrolná skupina konštatovala, že si uvedená spoločnosť neoprávnene znížila zdaniteľné príjmy - výnosy za rok 2009 o sumu 349.193,63 eur tým, že dňa 25.11.2009 vystavila storno faktúru č. 005/09 na uvedenú sumu z dôvodu, že manželia C. neakceptovali a odmietli zaplatiť faktúru č. 066/09, pretože podľa nich uhradili spoločnosti SANY Slovakia dostatok finančných prostriedkov za výstavbu rodinného domu. Po nahliadnutí do sporných dokladov - fa. č. OPF00109 a príjmového pokladničného dokladu „na prijatie preddavku - úhrada OPF00109-záloha“ konštatoval, že na príjmovom pokladničnom doklade chýba jeho číslo a údaj, kde bol tento doklad zaúčtovaný. Poznamenal, že by nemalo logiku, aby si niekto priznal príjem bez toho, aby obdržal nejaké prostriedky.

9. Svedkyňa O. A. vo svojom výsluchu uviedla, že v rokoch 2008 - 2009 pracovala na živnosť pre spoločnosť, kde bol obžalovaný konateľom. Robila účtovnícke práce a upratovala. Zaúčtovala doklady, ktoré jej dal obžalovaný. Uvedená spoločnosť bola platcom DPH, a to buď mesačným alebo kvartálnym. DPH robila ona s manželkou obžalovaného a odnášal to obžalovaný, daň z príjmov robil obžalovaný so synom. Nespomínala si na to, že by osobne preberala nejaké platby v hotovosti, ani na platby v hotovosti zaplatené priamo obžalovanému. Svedkyňa si nespomenula, či pripravovala faktúru a príjmový pokladničný doklad z 4.11.2009 a či vtedy ešte vôbec pracovala pre uvedenú spoločnosť. Jej meno na dokladoch môže byť vyhotovené počítačom. Typ písma na príjmovom pokladničnom doklade je však jej. Od p. C. žiadnu platbu neprijímala, ani nebola na žiadnom rokovaní medzi obžalovaným a p. C.. Nespomenula si na účtovanie platieb od p. C.. Nevedela už presne, či účtovný program bol nejako heslovaný, ale ak aj bol, tak heslo vedeli obžalovaný, jeho manželka a syn.

10. Svedkyňa K. C. uviedla, že pre spol. SANY Slovakia pracovala na živnosť predtým, ako bol na jej majetok vyhlásený konkurz. Vykonávala administratívne práce podľa pokynov obžalovaného. Účtovníctvo si väčšinou robili sami (teda obžalovaný, jeho manželka a syn - pozn. súdu), pokladňu zaúčtovala ona a skontrolovali to po nej. Hotovosť nikdy neprijímala, pri takom niečom nebola a ani nebola pri rokovaní s p. C.. Obžalovaný si peniaze strážil, preto nemala vedomosť, ako prebiehalo zaúčtovanie hotovostných platieb. Neprišla do styku s dokladmi týkajúce sa p. C..

11. Svedok S. T. potvrdil stavbu rodinného domu spoločnosťou SANY Slovakia na základe zmluvy, pri ktorej uzavretí nebol. Mal splnomocnenie od zaťa (p. C.) na výber peňazí a ich odovzdanie obžalovanému oproti príjemke alebo faktúre. Pred výberom peňazí si stále pýtal ústny súhlas zaťa. Nepamätal si však, koľkokrát takto odovzdával peniaze.

12. Svedok X.. S. C. nemal vedomosť ani o účtovaní platieb, ani o vedení účtovníctva v súvislosti s výstavbou rodinného domu p. C. a nemal vedomosť o tom, že by sa niekedy zúčastnil stretnutia medzi obžalovaným a p. C., ktoré by sa týkalo financovania. Zúčastnil sa iba stretnutí ohľadne realizácie stavby.

13. X.. U. D. I. bola vypočutá ako svedkyňa vzhľadom na zistenú skutočnosť, že síce pripravila pre obhajcu obžalovaného koncept odborného stanoviska č. 2/2017, alebo toto odborné stanovisko nebolo opatrené jej pečiatkou a podpisom a uvedené odborné stanovisko bolo použité bez toho, aby bolo skompletizované a bez vedomia menovanej. Uvedená svedkyňa ďalej na pojednávaní uviedla, že v čase vyhotovenia odborného stanoviska, ako aj v súčasnosti je stále zapísaná ako znalec v odbore ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo. Nevedela s určitosťou uviesť, či odborné stanovisko pripojené k odvolaniu obžalovaného proti prvému vo veci vydanému rozsudku bolo nejako pozmenené, ani to, či ide o poslednú verziu tohto stanoviska, ktorú má uloženú v počítači. Mala odpovedať na otázky uvedené v tomto stanovisku, pričom na základe rovnakých otázok a rovnakých podkladov, ktoré mala k dispozícii, by odpovedala rovnako. Na otázku, ako dospela k záveru, že faktúra OPF00109 je nedaňovým dokladom uviedla, že ide len o výzvu a kým neprebehne finančný tok, dovtedy sa neúčtuje v účtovnej knihe a denníku. Účtovníctvo by malo odrážať realitu a ak obe strany tvrdia, že určitého dňa peňažné prostriedky neposkytli, tak s takýmto dátumom by sa realita nemala preniesť do účtovníctva. V ostatnom súhlasila so znalcom X.. T., teda súhlasila s tým, že ak ide o faktúru, na základe ktorej platca DPH obdržal peňažné prostriedky, tak v takom prípade aj na preddavkovej faktúre má byť uvedené aj DPH. V prípade, ak ide len o avízo, čiže o preddavkovú faktúru, ktorá má slúžiť na to, aby niekto uhradil určitý preddavok vo výške uvedenej v preddavkovej faktúre, v takom prípade sa DPH v preddavkovej faktúre nerozpisuje. Takisto súhlasila so znalcom v tom, že v prípade prijatia zálohy vzniká povinnosť odvieť DPH dňom prijatia platby, ďalej v tom, že pôžička je oslobodená od DPH, v tom, že daňová povinnosť na dani z príjmov môže závisieť aj od dohody dotknutých strán o spôsobe faktúrovania a platenia za poskytnuté služby a daňová povinnosť vzniká vystavením daňového dokladu za vykonanú stavbu, resp. jej časť, ako aj v tom, ako bolo potrebné účtovať správne, teda že z každej prijatej platby malo byť odvedené DPH, faktúra na sumu 205 178,72 eur mala slúžiť ako čiastočná zúčtovacia faktúra, ktorá by zohľadnila všetky dovtedajšie platby a zároveň by rekapitulovala DPH z prijatých platieb, ktorá daň už mala byť odvedená. Uviedla, že sa môže stať, že sa strany dohodnú, že nebudú účtovať osobitne, ale iba jednou faktúrou, ale z účtovného hľadiska to nie je správne.

14. Znalec X.. C. T. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, ktoré prečítal. Podľa jeho záverov a podľa písomného vyjadrenia k znaleckému posudku voči štátnemu

rozpočtu nebol priznaný a zdanený príjem vo výške 205.178,72 eur pričom z uvedeného príjmu DPH predstavuje sumu 32.759,63 eur. Daň z príjmu je predpokladaná daňová povinnosť z čiastky 172.419,09 eur (príjem bez DPH) po odrátaní čiastky 17.714,49 eur (náklady uvedené v hlavnej knihe po odrátaní priznaného výnosu), t.j. zo sumy 154.704,60 eur, z ktorej 19 % daň z príjmu činí sumu 24.700,73 eur. Daňová povinnosť voči štátu plynúca z výstavby rodinného domu objednávateľov bola zo strany spoločnosti SANY Slovakia vysporiadaná iba zo sumy 43.000 eur, ktorá je tvorená sumou 33.000 eur s DPH z faktúry č. 004/09 a sumou 10.000 eur s DPH z faktúry č. 036/09.

Pri svojom výsluchu a v odpovediach na položené otázky znalec zotrval na svojom stanovisku, že faktúra a príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009 mali byť zahrnuté do účtovníctva spol. SANY Slovakia, pretože tieto označujú stav, keď dodávateľ spol. SANY Slovakia, žiada od pána C. preddavok v uvedenej výške za už prevedené stavebné práce na základe zmluvy o dielo a predložený príjmový doklad uvádza, že požadovaná čiastka vo výške 205 178,72 eur bola uhradená v hotovosti pánom C. k rukám, alebo do poklade spol. SANY Slovakia. Podľa znalca ide o vážnejšie doklady, ktoré majú byť zaúčtované. V tomto smere poukázal aj na to, že podľa zákona o dani z pridanej hodnoty je každý, kto vyčíslil na účtovnom doklade DPH, povinný DPH aj odviesť. Pôžička peňaží režimu DPH nepodlieha. Nemal vedomosť, či dňa 4.11.2009 reálne došlo k plneniu, vychádzal iba z predložených dokladov. Z pohľadu účtovníctva by bol jeho názor rovnaký aj v prípade, ak by k reálnemu plneniu dňa 4.11.2009 nedošlo. Ďalej uviedol, že v danom období už zákon o DPH vyžadoval, aby aj na preddavkovej faktúre bola uvedená DPH, resp. môže nastať situácia, že sa obe strany dohodnú, že dodávateľ chce preddavok a vystaví preddavkovú faktúru bez DPH, ale ak mu následne bola uhradená požadovaná suma, je povinný už vystaviť doklad, v ktorom bude uvedená aj DPH. Ak boli platby uhrádzané postupne, v zmysle § 19 ods. 4 zákona o DPH vznikala daňová povinnosť z DPH dňom prijatia platby. Daň z príjmov vzniká v roku, kedy je platba prijatá, pričom po vyjadrení X.. I. s ňou súhlasil v tom, že daňová povinnosť vzniká vystavením daňového dokladu za vykonanú stavbu, resp. jej časť. V prípade, že po prijatí záloh na základe zmluvy o dielo tieto nie sú zaúčtované, je to chyba vo vedení účtovníctva. Ak neboli vystavené žiadne účtovné doklady, tak nevzniká daňová povinnosť, keďže bez účtovného dokladu niet účtovného zápisu. V tomto smere zdôraznil, že za vedenie účtovníctva zodpovedá účtovná jednotka. Na otázku ohľadne správnosti účtovania v danom prípade a po oboznámení znalca so súpisom úhrad v hotovosti z č.l. 170 spisu a s dokladmi predloženými pánom C. z č.l. 186 - 189 spisu uviedol, že každá prijatá platba mala byť zaúčtovaná do pokladne oproti účtu - prijaté preddavky. Zároveň z každej prijatej platby malo byť vyúčtované DPH. Predfaktúra na sumu 205 178,72 eur mala slúžiť ako čiastočná zúčtovacia faktúra, ktorá by zohľadnila všetky prijaté platby a zároveň by aj rekapitulovala daň z pridanej hodnoty z prijatých platieb. DPH malo byť vyúčtované pri každej prijatej platbe a v čiastočnej zúčtovacej faktúre mali byť uvedené všetky prijaté zálohy s rozpisom súm bez DPH a samotnej DPH s tým, že vysporiadanie so štátom, čo sa týka DPH, je 0 eur, pretože DPH by bolo vysporiadané pri jednotlivých zálohách - platbách. Pri vystavení zúčtovacej faktúry už malo byť DPH odvedené. S týmto súhlasila aj X.. I.. Na záver ešte uviedol, že aj keď si niekto neželá faktúru, ale chce len nejaký doklad o úhrade, aj v takom prípade musí takýto doklad spĺňať náležitosti daňového a účtovného dokladu. Faktúra č. 66/09 na celkovú sumu 415 540,42 eur je typom poslednej zúčtovacej faktúry, kde je uvedený odpočet preddavku vo výške 205 178,72 eur a k úhrade ostáva 210 361,70 eur.

15. Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinným zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu a ktorý je právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona poukazujúc predovšetkým na znalecký posudok a výpoveď znalca, ktorý zotrval na svojich stanoviskách, ako aj vzhľadom na výpoveď svedka C., ktorý vo svojich výsluchoch potvrdil, že uhrádzané platby boli za zrealizované práce. Uvedené potvrdzujú aj ďalšie vykonané dôkazy. Ponechal na súde, ako sa vysporiada s predloženým odborným stanoviskom, ktoré je podľa neho nezákonným dôkazom.

16. Obhajca obžalovaného navrhol obžalovaného oslobodiť vzhľadom na to, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal. Poukázal pritom na to, že znalec X.. T. ako aj X.. I. potvrdili, že faktúra OPF00109 mala byť chápaná ako výzva na plnenie a ak by išlo o pôžičky, nevznikla daňová povinnosť. Obžalovaný všetky platby od p. C. resp. od jeho svokra považoval za pôžičky a preberal ich ako fyzická osoba. V danom prípade ide podľa obžalovaného o kriminalizáciu obchodnoprávneho a občianskoprávneho sporu. V pochybnostiach je potrebné vykladať jednotlivé dôkazy v prospech obžalovaného. Obžalovaný na sa záver pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu s tým, že už všetko povedal, pričom v priebehu konania poukazyval na skutočnosť, že išlo o pripravené doklady, ktoré boli zneužitú.

17. Po vykonanom dokazovaní a jeho zhodnotení nižšie popísaným spôsobom dospel súd k záveru, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal tak, ako je tam popísaný, má znaky zločinu

skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a spáchal ho obžalovaný, ktorý je trestne zodpovedný.

18. V danom prípade bolo z výpovedí obžalovaného, svedka K. C., X.. S. C. a S. T. nepochybne preukázané, že spoločnosť SANY Slovakia spol. s r.o. vstúpila do obchodného vzťahu s objednávateľmi - manželmi K. a I. C.. Predmetom tohto obchodného vzťahu bola výstavba rodinného domu SMARAGD 156/180. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že obžalovaný v inkriminovanom období bol jediným konateľom a jediným spoločníkom v obchodnej spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o. Z predloženého súpisu úhrad v hotovosti - záloh od: C. K. vyplýva, že za výstavbu tohto rodinného domu bolo zo strany objednávateľov celkovo uvedenej spoločnosti vyplatených 248.178,72 eur, teda uvedená spoločnosť celkovo od objednávateľov prijala sumu 248.178,72 eur. Tieto platby boli platené priebežne od 5.9.2008 do 17.9.2009 v rôznych výškach od 10 000 eur do 33 193,92 eur (1 000 000,-Sk v tom čase). Na sumu celkovo 43.000 eur s DPH boli vystavené dve faktúry, ktoré boli aj uhradené, konkrétne faktúra č. 004/09 zo dňa 19.2.2009 na sumu 33.000 eur s DPH a faktúra č. 036/09 zo dňa 15.7.2009 na sumu 10.000 eur s DPH. Prvá faktúra bola uhradená dňa 20.2.2009 a druhá faktúra dňa 20.7.2009. K týmto dvom faktúram si spoločnosť splnila svoju daňovú povinnosť jednak z titulu DPH a jednak z titulu dane z príjmov.

19. Pre rozhodnutie vo veci bolo podstatné posúdenie otázky, akú povahu mali ostatné platby prijaté obžalovaným od K. C., resp. od jeho svokra celkovo vo výške 205.178,72 eur, teda či išlo o platby za vykonané práce na rodinnom dome alebo o pôžičky a následne posúdenie, či tieto platby mal byť zaúčtované do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o. a či vznikla z týchto platieb menovanej spoločnosti daňová povinnosť na dani z príjmov a dani z pridanej hodnoty.

20. Obžalovaný postavil svoju obhajobu na tom, že dňa 4.11.2009 nedošlo k reálnemu peňažnému plneniu vo výške 205.178,72 eur, pričom jednotlivé platby od K. C. predstavovali pôžičky, čiže tieto platby nemali byť zaúčtované do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o., a teda z nich nevznikla ani daňová povinnosť vo vzťahu k dani z príjmov, ako ani k dani z pridanej hodnoty.

21. Obranu obžalovaného, že jednotlivé platby od K. C. predstavovali pôžičky, vyvracia výpoveď menovaného, ktorý bol vypočutý ako svedok. Tento v konaní opakovane a nemenne trval na tom, že obžalovanému platil platby za vykonané práce, okrem jedného prípadu, kedy obžalovanému požičal sumu 20 000 eur, ktorá však napokon taktiež bola započítaná na cenu za dielo. Tieto tvrdenia svedka potvrdzuje aj súpis úhrad v hotovosti - záloh od: C. K. (čl. 170 spisu), ktorý je opatrený pečiatkou spol. SANY Slovakia spol. s r.o. a podpísaný pri tejto pečiatke, v ktorých sú jednotlivé platby vedené ako zálohy. Podobne tvrdenia menovaného svedka potvrdzujú aj príjmové pokladničné doklady vystavované spoločnosťou SANY Slovakia, spol. s r.o. k jednotlivým platbám od M. C., pri ktorých je ako účel uvedené „záloha na stavebné práce“, podobne ako aj faktúra č. 066/09 zo dňa 12.11.2009 za stavebné práce na uvedenom rodinnom dome objednávateľov (ktorá bola následne stornovaná), v ktorej je suma 205 178,72 eur uvedená ako preddavok, čiže preddavok na stavebné práce. Podobne v bode III. žaloby podanej navrhovateľom - spoločnosťou SANY Slovakia spol. s r.o. proti odporcom - manželom C., ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C/57/2010 (ktoré bolo napokon zastavené bez meritórneho rozhodnutia) je uvedené, že odporcovia platili navrhovateľovi zálohové platby na kúpu stavebného materiálu. Súd preto platby od K. C. vyhodnotil ako zálohy na stavebné práce, resp. platby za už vykonané práce (aj jedna pôžička bola podľa tvrdenia p. M. C. napokon započítaná na cenu diela, čomu nasvedčujú vyššie uvedené doklady, pri ktorých je uvedené záloha na stavebné práce, ako aj tvrdenia samotnej spoločnosti vo vyššie uvedenej civilnej žalobe vedenej na tunajšom súde). Aj keď obhajca obžalovaného namietal dôveryhodnosť svedka M. C. z dôvodu vedenia civilného sporu medzi spol. SANY Slovakia, spol. s r.o. a M. C. a jeho manželkou, uvedené listinné dôkazy potvrdzujú jeho tvrdenia, preto súd výpoveď svedka C. vyhodnotil ako dôveryhodnú. Vzhľadom na tieto skutočnosti tvrdenia obžalovaného o tom, že platby od p. C. boli pôžičky, súd považoval za účelové v úmysle vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Na uvedenom závere, nič nemení ani skutočnosť že suma 205.178,72 eur bola do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o. zaúčtovaná dňa 3.9.2009 ako krátkodobá pôžička. S prihliadnutím na skutočnosť, že pôžička nepodlieha ani dani z príjmov, ani dani z pridanej hodnoty, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v tom čase už obžalovaný vedel, že p. C. nesúhlasí s navýšením ceny diela na takmer dvojnásobok (ako bolo vyúčtované vo faktúre č. 066/09) a toto navýšenie odmietol zaplatiť, súd takýto postup obžalovaného ako konateľa menovanej spoločnosti vyhodnotil ako snahu dostať do účtovníctva uvedenej spoločnosti sumu uhradenú zo strany p. C. tak, aby z nej nemusel ešte v tom čase odvieť daň z príjmov, ani DPH. Tomuto názoru nasvedčuje aj skutočnosť, že z vykonaného

dokazovania (predovšetkým z predloženého súpisu úhrad od K. C.) je zrejmé, že ani 3.9.2009 nedošlo k reálnemu poskytnutiu pôžičky v celej výške 205.178,72 eur, pričom do 3.9.2009 uhradil M. C. spolu iba sumu 185 178,72 eur (bez zohľadnenia súm na úhradu faktúr, z ktorých boli dane z príjmov a z DPH odvedené; po 3.9.2009 boli totiž ešte dňa 9.9.2009 a 17.9.2009 uhradené dve sumy po 10 000 eur). K 3.9.2009 teda nemohla byť ako pôžička zaúčtovaná suma 205 178,72 eur. Tento rozpor skôr nasvedčuje tomu, že príjmový pokladničný doklad zo dňa 3.9.2009 bol vyhotovený dodatočne po tom, čo obžalovaný zistil, že C. odmietli zaplatiť navýšenie ceny za stavbu rodinného domu. K uvedenému postupu (zaúčtovaniu peňazí ako pôžičky), ako aj k vystavovaniu a následnému zrušovaniu faktúr voči odberateľom, ktorí odmietli doplatiť vyúčtované navýšenie cien diela (ako to vyplýva z rozhodnutia Daňového úradu Prešov č. 102341255/2019 zo dňa 14.10.2019 tak vo vzťahu k manželom C., ako aj vo vzťahu k spol. DOMING, s.r.o.) obžalovaný zrejme pristúpil z dôvodu finančných problémov spoločnosti (čo vyplýva aj zo straty, ktorú daná spoločnosť vykázala podľa podaného daňového priznania za rok 2009, zo znaleckého posudku podaného vo veci, ako aj z uvedeného rozhodnutia Daňového úradu Prešov) za vyššie uvedeným účelom oddialiť daňové povinnosti svojej spoločnosti. Skutočnosť, že platby od p. C. boli preddavky na stavebné práce, v konečnom dôsledku potvrdzuje aj samotná faktúra OPF00109 zo dňa 4.11.2009 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009.

22. Následne súd posúdil otázku, či faktúra OPF00109 zo dňa 4.11.2009, resp. príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009 mali byť zahrnuté do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o. a s tým súvisiacou otázkou (podstatnou pre rozhodnutie vo veci samej), či vznikla uvedenej spoločnosti daňová povinnosť vo vzťahu k dani z príjmov, ako aj k dani z pridanej hodnoty.

23. Zo zhodných výpovedí obžalovaného, ako aj svedka M. C., čomu nasvedčujú aj ďalšie dôkazy (ako súpis úhrad a príjmové pokladničné doklady predložené svedkom M. C.), je nepochybné, že dňa 4.11.2009 reálne neprebehla úhrada sumy 205.172,78 eur. Táto suma sa skladala z jednotlivých čiastkových úhrad, z ktorých posledná bola zaplatená dňa 17.9.2009. Zároveň však bolo nepochybne preukázané, že táto suma bola objednávateľmi zaplatená a uvedenou spoločnosťou nepochybne prijatá. Aj keď obžalovaný tvrdí, že tieto platby preberal ako fyzická osoba, zo súpisu úhrad v hotovosti od K. C., ako aj z príjmových pokladničných dokladov vystavených spoločnosťou SANY Slovakia spol. s r. o. je zrejmé, že tieto platby boli platené uvedenej spoločnosti za práce na stavbe rodinného domu, nie obžalovanému ako fyzickej osobe. Uvedené je evidentné aj z vyššie uvedenej civilnej žaloby spoločnosti SANY Slovakia spol s r.o. proti manželom C., z ktorej vyplýva, že zálohové platby boli úhradami pre menovanú spoločnosť (ktorá žalovala), nie pre obžalovaného ako fyzickú osobu. Znalec X. T., ako aj svedkyňa X. I. sa zhodli na tom, ako mali byť jednotlivé platby správne účtované. V prípade ako je tento, keď sú priebežne platené zálohy, mala byť každá platba zaúčtovaná do účtovníctva, z každej mala byť odvedená daň z pridanej hodnoty prijatím platby a na záver mala byť vystavená zúčtovacia faktúra, v ktorej by bol rozpis prijatých platieb a odvedenej DPH. Je nepochybné, že v danom prípade nedochádzalo k takémuto účtovaniu, čo bolo chybou v účtovníctve uvedenej spoločnosti. Podobne sa vyššie uvedený znalec a svedkyňa zhodli na tom, že na jednej strane platí, že účtovníctvo má odrážať realitu, teda jednotlivé účtovné prípady by sa mali v účtovníctve odraziť v čase ich realizácie, ale na druhej strane sa zhodli, že v účtovníctve platí zásada, že bez účtovného zápisu niet účtovného zápisu, teda pre odvedenie dane z príjmu, či DPH je potrebné vystaviť účtovný doklad.

24. Ako už bolo uvedené vyššie, menovaný znalec a svedkyňa sa zhodli na všetkých otázkach okrem otázky, či faktúra OPF00109 zo dňa 4.11.2009, resp. príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009 mali byť zahrnuté do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o. Obaja sa však v tomto smere zhodli na tom, že ak ide o preddavkovú faktúru, ktorá má účel avíza platby, teda faktúru, ktorou dodávateľ vyzýva odberateľa na zaplatenie preddavku, nie je potrebné vo faktúre rozpisovať základ dane a DPH. Ak však prebehne peňažný tok, teda dôjde k zaplateniu sumy uvedenej v preddavkovej faktúre, je potrebné vystaviť zúčtovaciu faktúru, v ktorej už bude uvedený rozpis na základ a na DPH.

25. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že platby od p. C. neboli pôžičkami a že suma v celkovej výške 205.172,78 eur bola už dňa 4.11.2009 uhradená. Pred dňom 4.11.2009 teda už prebehol peňažný tok. X. I. svoje závery v odbornom stanovisku postavila na tom, že dňa 4.11.2009 nedošlo k peňažnému toku, preto doklady vystavené v tento deň nemali byť predmetom účtovníctva. Podkladom pre tento záver je skutočnosť, že účtovníctvo má odrážať realitu, čiže ak nedošlo k účtovnému prípadu v daný deň, nemá byť tento ani zaúčtovaný a potom nevzniká ani daňová povinnosť. Menovaná svedkyňa sa však už v odbornom stanovisku nevyjadрила ku skutočnosti, kedy mal obžalovaný

vystaviť relevantné doklady, resp. kedy vznikla daňová povinnosť (čo vychádzalo z otázok postavených obhajcom obžalovaného tak, ako to vyhovuje obžalovanému v tom zmysle, že menovaná svedkyňa odpovedala v podstate len na časť problému, či došlo k účtovnému prípadu v určitý konkrétny deň a či vznikla daňová povinnosť v konkrétny deň, ale už nie na to, či táto povinnosť nevznikla inokedy). Z jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní je zrejmé, ako malo byť správne účtované pri priebežných zálohách, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k správne účtovaniu zo strany obžalovaného ako konateľa spoločnosti SANY Slovakia spol. s r.o. nedošlo. Zo záverov menovanej svedkyne však evidentne nemožno vyvodiť záver, že by daňová povinnosť menovanej spoločnosti nevznikla vôbec (keďže evidentne peniaze prijala a daň z príjmov ako ani DPH neodviedla), ibaže táto nevznikla konkrétny deň. Takisto nie je zrejmé, či menovaná svedkyňa mala všetky potrebné podklady pre svoj záver, že faktúra OPF00109 nemala byť zahrnutá do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o., keďže ak by súd vychádzal z jej názoru vysloveného v odbornom stanovisku a zohľadnil skutočnosti daného prípadu, teda že pred vystavením uvedenej faktúry už došlo k reálnej úhrade finančných prostriedkov, teda nešlo o avízo na zaplatenie peňazí v budúcnosti, tak by aj podľa stanoviska svedkyne X.. I. mala byť táto faktúra zahrnutá do účtovníctva (viď prvý odsek bod b) na strane 8 odborného stanoviska). Keďže rozpor medzi znalcom X.. T. a svedkyňou X.. I. je možné prekonať uvedenými úvahami súdu, nebolo potrebné pribrať kontrolného znalca.

26. Súd sa preto pri posúdení otázky vzniku daňovej povinnosti priklonil k záverom znalca X.. T., že faktúra OPF00109 zo dňa 4.11.2009 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009 mali byť zahrnuté do účtovníctva spol. SANY Slovakia spol. s r.o. (a čo vzhľadom na okolnosti prípadu je možné vyvodiť aj z odborného stanoviska X.. I.). Hlavným dôvodom je už uvedená skutočnosť, že v čase vystavenia faktúry už prebehol peňažný tok, teda faktúra OPF00109 nepredstavovala iba avízo na zaplatenie, pričom išlo o platby na základe zmluvného podkladu medzi platiteľom záloh a prijímateľom. Aj keď z účtovného hľadiska nebol vystavený správny druh faktúry (čiže zúčtovacia faktúra so všetkými potrebnými údajmi), ktorá by zohľadňovala všetky doposiaľ vykonané platby, na druhej strane nemožno prehliadať fakt, že ak by na vyhnutie sa plateniu DPH stačilo vystaviť nesprávnu faktúru (ako napr. v tomto prípade nie zúčtovaciu, ale preddavkovú faktúru bez rozpisu základu a DPH), potom by išlo o jednoduchý spôsob obchádzania zákona, ktorým by si daňový subjekt dokázal upraviť výsledok hospodárenia podľa toho, ako potrebuje a tým pádom neodviesť daň vo výške, v akej by ju pri správnom zaúčtovaní mal zaplatiť. Obžalovaný ako jediný konateľ spol. SANY Slovakia s.r.o. porušil aj predpisy upravujúce účtovníctvo, keď neúčtoval prijaté platby v čase, ako ich prevzal, uvedené však malo vplyv aj na daňové povinnosti uvedenej spoločnosti, keď prijaté platby boli vyúčtované iba príjmovými pokladničnými dokladmi bez rozpisu na základ dane a DPH a bez vystavenia faktúr a až na konci boli zúčtované iba preddavkovou faktúrou, v ktorej rozpis na základ dane a DPH chýbal.

27. Konanie smerujúce ku skráteniu dane zahŕňa rôzne spôsoby konania, ktorého výsledkom je, že daňový subjekt nezaplatí žiadnu daň, aj keby nejakú daň zaplatiť mal, alebo že zaplatí daň v nižšej výške, ako by mal zaplatiť, ak by zaúčtoval správne všetky účtovné prípady. Popísaný postup obžalovaného podľa názoru súdu predstavuje jednu z možností, ako je možné krátiť daňové povinnosti.

28. Vo vzťahu k DPH je potrebné uviesť, že aj keď faktúra OPF00109 neobsahuje rozpis na základ dane a DPH, takýto rozpis obsahuje príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.11.2009. Ak niekto na účtovnom doklade, ktorým príjmový pokladničný doklad nepochybne je, uvedie aj DPH, je povinný túto daň odviesť, aj keby nebol platcom DPH. Spol. SANY Slovakia spol. s r.o. bola v roku 2009 platcom DPH, čo vyplýva aj z vyjadrenia samotného obžalovaného a svedkyne A., ako aj z dokladov zaistených pre účely znaleckého dokazovania. Za tohto stavu najneskôr vystavením príjmového pokladničného dokladu zo dňa 4.11.2009 vznikla menovanej spoločnosti povinnosť DPH odviesť (vychádzajúc zo zásady, že bez účtovného dokladu niet účtovného zápisu). Súd preto zahrnul do skutkovej vety aj vystavenie tohto pokladničného dokladu. Zároveň je potrebné uviesť, že z úhrad prijatých od manželov C. vo výške 205.178,72 eur uvedená spoločnosť napokon DPH neodviedla, pretože konečnú faktúru napokon ani nevystavila. Takou faktúrou by bola faktúra 066/09 na sumu 415.540,42 eur, v ktorej boli zohľadnené aj úhrady vo výške 205 178,72 eur, ktorá však bola krátko po jej vystavení stornovaná.

29. Vo vzťahu k dani z príjmov mal súd z výpovedí obžalovaného a svedka M. C. preukázané, že menovaný svedok faktúry podľa zmluvy o dielo nežiadal s tým, že všetko uhradí na konci stavby a obžalovaný faktúry nevystavoval. Z ich výpovedí súd uzavrel, že sa ústne dohodli na konečnom vyúčtovaní (teda vystavení konečnej, zúčtovacej faktúry) až po dokončení diela. Uvedený záver

potvrzuje aj tvrdenie vo vyššie uvedenej civilnej žalobe medzi spol. SANY Slovakia spol. s r.o. a manželmi C. (bod III. žaloby). Znalec X.. T., ako svedkyňa X.. I. sa zhodli v tom, že daň príjmov vzniká vystavením daňového dokladu za vykonanú stavbu. Faktúra a príjmový pokladničný doklad na sumu 205.178,72 eur boli vystavené dňa 4.11.2009, preto súd dospel v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami k záveru, že daňová povinnosť z dane z príjmov vznikla za účtovný rok 2009 a táto nebola odvedená. Uvedený záver o neodvedení dane z príjmov potvrdzuje aj rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 102341255/2019 zo dňa 14.10.2019, ktorý vyhodnotil postup spol. SANY Slovakia spol. s r.o., ktorým stornoval faktúru č. 066/09 zo dňa 12.11.2009, ako neoprávnené zníženie zdaniteľných príjmov a aj túto faktúru zahrnul do celkovej výšky výnosov uvedenej spoločnosti za rok 2009, ktoré podliehajú dani z príjmov za rok 2009. Faktúra č. 066/09 pritom zahŕňala aj sumu 205.178,72 eur.

30. Za tohto stavu súd uzavrel, že daňová povinnosť spol. SANY Slovakia spol. s r.o. vo vzťahu k dani z príjmov, ako aj k dani z pridanej hodnoty, nebola splnená zo sumy 205.178,72 eur. Zodpovednosť za riadne vedenie účtovníctva je v zmysle § 135 ods. 1 Obch. zákonníka iba zodpovednosťou konateľa. Svedkyne, ktoré pracovali pre spol. SANY Slovakia spol. s r.o. v rokoch 2008 - 2009 a vykonávali účtovnícke práce pre túto spoločnosť, podľa svojich vyjadrení účtovali podľa pokynov obžalovaného. Ani ich výpovede preto nič nezmenili na závere súdu, že zodpovednosť za riadne vedenie účtovníctva je iba zodpovednosťou konateľa, teda obžalovaného. V tomto smere neobstojí ani obrana obhajoby, že uvedené doklady boli vypracované ako návrhy dokladov, pretože tie sú jednoznačne opatrené pečiatkou spoločnosti a podpisom obžalovaného, ktorý bol ako konateľ spoločnosti jediný zodpovedný za vedenie účtovníctva. Na jeho ľarchu tak potom ide aj nezaúčtovanie týchto dokladov do účtovníctva spoločnosti, ktoré zaúčtované mali byť.

31. V rozhodnom období bola jednotná sadzba dane z príjmov, ako aj z DPH, a to vo výške 19% podľa § 27 ods. 1 zákona o DPH, resp. podľa § 15b zákona o dani z príjmu. Pokiaľ ide o rozsah skrátenia dane, obžalovaný svojím konaním, nezaplatením dane, skrátil dve dane, a to DPH a daň z príjmu v jednom zdaňovacom období. Ide teda o jeden skutok, pričom sčítaním čiastok pripadajúcich na jednotlivý druh dane - DPH vo výške 32.759,63 eur a dane z príjmu vo výške 24.700,73 eur, celkovo skrátil obžalovaný daň vo výške 57.460,36 eur, čo je v zmysle § 125 ods. 1 veta tretia Trestného zákona, skrátenie dane vo značnom rozsahu.

32. Za týchto okolností mal súd preukázané, že konanie obžalovaného naplnilo objektívnu stránku zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a týmto konaním obžalovaný porušil objekt týmto ustanovením chránený. Obžalovaný je trestne zodpovedný subjektom, pričom konal úmyselne, a to s priamym úmyslom, keďže obžalovaný konal celkom vedome a cielene, pretože príslušné dane správcovi dane, aj napriek povinnosti plynúcej mu zo zákona, vôbec nezaplatil, pričom tak učinil v značnom rozsahu.

33. Pri rozhodnutí o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad upravených v § 34 ods. 4 Tr. zákona. Obžalovaný bol 2x súdne trestaný. Prvýmkrát rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7T 226/2013 zo dňa 31.3.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 4 roky. Druhýkrát bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7T 130/2011 zo dňa 5.5.2014 uznaný vinným za zločin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody na 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 4 roky s probačným dohľadom; išlo o súhrnný trest odňatia slobody a trest uložený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7T 226/2013 zo dňa 31.3.2014 bol zrušený. Priestupkovo bol doposiaľ postihnutý 6x za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotení všeobecne.

34. Obžalovanému v danom prípade nepoľahčuje a ani nepriťažuje žiadna okolnosť podľa § 36 a § 37 Trestného zákona. Obžalovaný sa skutku, ktorý je predmetom toho konania, dopustil v období, kedy sa dopustil aj ďalších trestných činov, za ktoré bol až po spáchaní všetkých skutkov uznaný vinným vyššie uvedenými rozsudkami tunajšieho súdu, teda by do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona. Súd však zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 130/2011 zistil, že rozsudok v tejto veci bol právoplatný dňa 5.5.2014 a dňa 5.5.2018 uplynula obžalovanému skúšobná doba. Do jedného roka od 5.5.2018 nebolo rozhodnuté o tom, či sa obžalovaný osvedčil, teda v zmysle § 52 ods. 2 Tr. zákona sa na neho hľadí, že sa osvedčil. Za tohto stavu v zmysle § 42 ods. 3 Tr.

zákona súd neaplikoval § 42 ods. 1 Tr. zákona o súhrnnom treste, keďže toto sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

35. Pri zločine skrátene dane a poistného (§ 276 ods. 3 Trestného zákona) je stanovená trestná sadzba vo výmere od štyroch do desiatich rokov.

36. Za tohto stavu trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby súd považoval za dostatočný tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Pre jeho výkon súd vzhľadom na splnenie podmienok ustanovených v § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd pri uložení trestu odňatia na spodnej hranici trestnej sadzby prihliadol aj na život obžalovaného od naposledy spáchaných skutkov, kedy sa obžalovaný nedopustil žiadnych ďalších trestných činov a dopustil sa iba priestupkov, ktoré vzhľadom na výšku sankcií sa javia byť nižšej závažnosti, ako aj na dĺžku konania v tejto veci.

37. K otázke postavenia štátu v tomto konaní je potrebné uviesť, že nárok štátu na zaplatenie dane nie je nárokom na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ale nárokom vyplývajúcim priamo zo zákona. O daňovej povinnosti spol. SANY Slovakia spol. s r.o. bolo pritom rozhodnuté vyššie uvedeným rozhodnutím Daňového úradu Prešov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.